

Jeg har lidt praktisk Erfaring paa dette Omraade, idet jeg i flere Aar har anvendt Ajle til Vintersæd, thi paa Grund af den Dyrkningsmaade, jeg anvender, faar jeg først saaet Vintersæd midt i Oktober. Jorden er ikke bekvem før, idet den er sammentrampet og sammenkørt efter Frøavlens, og Hveden er derfor i Almindelighed yderst svag om Foraaret, men naar vi har paaført den en passende Mængde Ajle, som vi har forsøgt ved Siden af Chilisalpeter, er det rent forbavsende at se, hvilken Fart den tager. Jeg er overbevist om, at jeg intet Sted har faaet Ajlen bedre betalt, hverken paa Græs eller Roer, end paa Vintersæden. Paa Grund af den sene Høst, og fordi Jorden var meget ubekvem, navnlig paa Grund af den megen Regn i Sommer og i Efteraaret, staaer Vintersæden mange Steder yderst daarlig, og der er ikke Tvivl om, at et Tilskud af Kvælstof — og hvis man ikke kan faa det paa anden Maade, saa gennem Ajle — vilde gøre overordentlig stor Nytte. Ogsaa her er det vanskeligt at spaa om noget bestemt Udbytte. I Høstaaaret 1916 var der besaaet noget over 464,000 Tdr. Land. I de senere Aar er Arealet gaaet noget ned, jeg tror ikke, det er meget i Aar, men det er muligt, at det er gaaet ned til 460,000 Tdr. Land. Hvis vi gaar ud fra, at Halvdelen af Landets Jordbrugere ikke er i Besiddelse af Ajle, fordi de ikke opsamler den, og hvis man ydermere gaar ud fra, at kun Halvdelen af det Areal, der bliver tilbage, trænger til et saadant Tilskud af Kvælstoffer, bliver der 115,000 Tdr. Land tilbage, og gaar man ud fra, at dette Tilskud blot giver to Fald, giver det dog et Merudbytte af Brødkorn paa 230,000 Tdr.

Man plejer at sige, at hvis man vil vække Opmærksomhed for en Ting, skal man overdrive den i høj Grad. Det har jeg imidlertid ikke gjort her, jeg har paa alle Omraader søgt at holde mig nede paa de laveste Tal, saa jeg er overbevist om at være paa den sikre Side, naar jeg siger, at vi vil kunne tilvejebringe 230,000 Tdr. Brødkorn mere ved at paaføre Rug og Hvede, navnlig Hveden, en Del af Ajlen; det vil ikke alene betale sig godt for Landmændene, det vil komme hele Samfundet til gode. De nuværende Forhold minder i mangt og meget om de ældre Forhold. Gaar vi en 100 Aar tilbage i Tiden, finder vi, at det for Landmændene gjaldt om at frembringe det nødvendige Brødkorn, ikke alene til sig selv, men til hele Samfundet, og det var derfor en

bestemt Regel, at al den Gødning, Landmændene kunde skaffe, skulde paaføres Jorden til Fremskaffelse af Brødkorn. Vi staaer nu overfor et lignende Forhold, vi ved ikke, om vi har Brødkorn nok, det gælder om at sikre os det nødvendige Brødkorn ved vor egen Avl, hvis vi skulde blive afskaaret fra at faa det udefra. Jeg vil derfor slutte disse faa Bemærkninger med at sige til mine Standsfæller, Landmændene: Vi har under disse vanskelige Forhold den Pligt at skaffe Samfundet det nødvendige Brødkorn. Gaa derfor i disse Dage ud og se paa eders Vintersædmarker, og hvis de ser svage og daarlige ud, hvad de gør mange Steder — det ved jeg af Selvsyn, og jeg har ogsaa hørt det af andre —, saa tilfør dem paa en eller anden Maade Næring, saa at vi kan frembringe det Brødkorn, vi behøver, hvis Forholdene bliver saa vanskelige, at vi ikke kan indføre noget. Jeg haaber ikke, Landmændene betragter det som en Tvang, det er vor Pligt at skaffe det nødvendige Brødkorn, og jeg haaber, at man vil betragte det som en Ære at skaffe ikke alene os selv, men hele Samfundet det nødvendige Brødkorn.

Gerud Jensen: Det blev sagt af mit Partis Ordfører (Jørgen Jensen), at Landbruget havde den Pligt at skaffe det nødvendige Brødkorn, og det blev ogsaa sagt af den ærede sidste Taler (Jensen-Nybjerg). Jeg betragter det ligeledes som en Pligt for Landbruget at skaffe det nødvendige Brødkorn, og er det, saaledes som der er talt om, ikke til Stede, maa vi søge at finde Midler til at fremskaffe det. Det er jo i den Hensigt, at den højtærede Minister har forelagt sit Forslag om en Ligning af Byg. Det har jo vist sig, at foruden Rugen og Hveden er der en anden af vore Kornsorter, Byggen, der i nogen Maade kan erstatte det manglende, og det er derfor rimeligt, at der sker en saadan Ligning, hvis det er nødvendigt. Det er ganske vist sagt af forskellige Talere, at det ikke er godtgjort, at der er en saadan Trang til Stede. Og det vilde jo være heldigt, om der ikke var det; men jeg finder det rigtigt, at vi beskæftiger os med Spørgsmaalet, og skal vi skride til en saadan Paaligning for den kommende Høst, vil det være rigtigt, at vi beskæftiger os dermed i en nær Fremtid, idet det er ret uheldigt at skulle foretage en Paaligning paa den Høst, der er bragt i Hus for et halvt Aar siden.

Men naar der saa bliver Tale om,